

Sygn. akt II KO 49/22

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Igor Zgoliński

w sprawie **T. O.**,

w przedmiocie wznowienia postępowania z urzędu w sprawie II KO 28/22

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 czerwca 2022 r.

wniosku sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Puskarskiego o wyłączenie go od udziału w sprawie sygn. akt II KO 28/22

na podstawie art. 42 § 1, § 3 i § 4 k.p.k.,

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Puskarskiego od udziału w sprawie II KO 28/22 w przedmiocie wznowienia postępowania z urzędu w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 19 grudnia 2019 r., sygn. akt II AKa (...).

UZASADNIENIE

Sędzia Sądu Najwyższego Zbigniew Puskarski po przydzieleniu sprawy II KO 28/22, dotyczącej sygnalizacji skazanego T. O. w przedmiocie wznowienia postępowania z urzędu w trybie art. 542 § 1 i 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., złożył na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. wniosek o wyłączenie go od udziału w tej sprawie. Wniosek uzasadnił tym, że autor pisma, powołując się na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2021 r., sygn. akt II KZ 46/21, upatruje przesłanek wznowienia w fakcie orzekania w jego sprawie przez sędziów Marka Motuka (w postępowaniu odwoławczym) oraz Rafała Malarskiego (w postępowaniu kasacyjnym) - powołanych na urząd sędziego przez

Radę Państwa PRL. Sędzia Zbigniew Puskarski wskazał, że podjął służbę sędziowską w latach 80-tych ubiegłego wieku i również uzyskał nominację od wskazanego organu. Z tej przyczyny, w jego ocenie, zachodzi przesłanka określona w art. 41 § 1 k.p.k., nakazująca wyłączenie go od rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek należało uznać za zasadny. Podstawę wyłączenia sędziego w trybie przewidzianym w art. 41 § 1 k.p.k. stanowią okoliczności, które mogłyby implikować uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności. Zastosowanie przewidzianej w tym przepisie instytucji ma miejsce wtedy, gdy brak jest możliwości obiektywnego przekonania, że dane okoliczności nie będą rzutowały na bezstronne osądzenie sprawy.

Przedstawiona we wniosku okoliczność mieści się w opisanej powyżej kategorii. Z uwagi na aktualność podniesionych w sygnalizacji T. O. okoliczności, mających stanowić podstawę wznowienia postępowania z urzędu także w odniesieniu do sędziego Zbigniewa Puskarskiego, pozostawienie sprawy II KO 28/22 do rozpoznania w jego referacie może w odczuciu społecznym wywoływać wątpliwości co do bezstronności sędziowskiej. Na kanwie reguły *nemo iudex causa sua* Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że każdy przypadek orzekania przez sędziego w sprawie własnej albo w sprawie innej osoby, aczkolwiek będącej w zbliżonej sytuacji co orzekający sędzia, i mającej równocześnie istotne i realne znaczenie dla indywidulanej sytuacji tego sędziego, stanowi niepożądany dla systemu prawnego przejaw braku bezstronności. Tymczasem w interesie tego systemu, a bezpośrednio w interesie wymiaru sprawiedliwości leży, by nie powstawało w odbiorze zewnętrznym, tj. odczuciu społecznym, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd w sposób obiektywny (por. np. postanowienia SN z dnia 27 lipca 2021 r., sygn. II KO 36/21; z dnia 21 kwietnia 2022 r. II Ko 15/22)

W tej sytuacji udział sędziego Zbigniewa Puskarskiego w orzekaniu w sprawie II KO 28/22 nie daje gwarancji, że - niezależnie od jego osobistego nastawienia - w odbiorze wnioskodawcy, a także odbiorze zewnętrznym, będzie uznany za sędziego rozpoznającego wniosek o wznowienie postępowania w sposób bezstronny.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd Najwyższy orzekł zatem jak w sentencji.

a.s.